

SANCTI COLUMBANI

ABBATIS

CARMINA.

(Galland. Biblioth. tom. X.)

LECTORI.

Quæ facere meliora nequii, uter pro meis,
Nam dicta vetera invertere impletas mera est.

I

AD HUNALDUM EPISTOLA.

Casibus innumeris decurrent tempora vita,
Omnia præterentur : menses volvuntur et anni.
Rebitur in senium momentis omnibus ætas :
Et tibi perpetuam licet comprehendere vitam,
5 molles illecebras vita nunc sperne caducæ.
volanda luxuria virtus superatur honesta.
Prodit avaritia, exaque cupidina pectus.
Excedit habere modum vanis mens dedita curis.
Illiæ argentum est auro, virtutibus aurem.
10 summa quiles nil velle supra quam postulat usus.
Non ego versiculos misi tibi saepe legendas :
Et mea dicta tuis admittas auribus, oro.
Te decipiat vana et peritura voluptas.
Spice quam brevis est procerum regumque potest,
15 ubrica mortalis cito transit gloria vita. [stas.
O veniam dicitis : suimus fortasse loquaces.
Omne quod est nimium, semper vitare memento.
Suscipte, Hunalde libens, et perlege mente serena
Dicta Columbani fida te voce monentis :
20 Quæ licet ornata careant sermonis honesti,
Vota tamen mentisque piae testantur amores.
Vive Deo fidens, Christi præcepta sequendo,
Dum modo vita manet, dum tempora certa salutis. C
Tempus et hora volat, momentis labitur ætas.
25 Despice, quæ pereunt, fugitiæ gaudia vita.
Non fragiles secteris opes et inania lucra,
Nec te sollicitet circumflua copia rerum.
Sint tibi divitiae, divinæ dogmata legis,
Sanctorumque Patrum casta moderamina vita,
30 Omnia quæ dociles scripserunt carmine vates.
Hæc cape divitiae : semper contemne caducas,
In mentemque tibi veniat tremebunda senectus,
Quam gelidæ tandem sequitur violentia mortis.
Ultima jam sapiens meditatur tempora vita.
35 Torpentes senio vires, morbosque frequentes,
Incertumque diem lethi, certosque dolores.
Multæ senem fragilis vexant incommoda carnis.
V. 2. Et anni. Ita Sirmondus. At Goldastus Parænet. vet. pag. 47, in annis', minus recte.
V. 12. Admittas. Sic recte Goldastus. Apud Sirmundum male admittens.
V. 13. Nec te. S. m. lectio. Sed Gold., Ne te
V. 18. Suscipte, Hunalde. Sic Canisius : est enim una eadem epistola cum acrostichide præcedenti. — Pro humalde, al. qarso, Sethe apud Gol'ast., qui car-

A Nam macie turpi tabescunt languida membra.
Tunc genuum junctura riget, venasque per omnes
40 illius in toto frigescit corpore sanguis.
Sic baculo nitens artus sustentat inertes.
Quid tristes memorem gemitus ? quid laedia mentis ?
Somnus abest oculis : illum sonus excitat omnia.
Quid tunc argenti, fulvi quid proderit auri
45 improba congeries multos collecta per annos ?
Munera quid procerum ? ditis quid prandia mensa ?
Quid meminisse juvat transacta gaudia vita,
Venerit extremi tandem cum terrinus ævi ?
Hæc dum vita volat, vigili qui mente retractat,
50 Spernit avaritiam, vanosque refutat honores.
Quid modo terrenis mentes intendere curis
Mortales cupiunt ? quid turpia lucra sequuntur ?
Semper avarus eget nummo, testante poeta :
Crescit amor numini quantum ipsa pecunia erescit.
55 Indigit inter opes, nec habet quod habere videtur.
Ille domi solus nummos abscondit in area,
Divitias cumulans, dum sese nescit amare,
Plus amat hæredem, servat qui cuncta fidelis.
O nimium felix, parcos cui sufficit usus,
60 Corporis ut curam moderamine temporet æquo !
Non misera capitur exaque cupidine rerum,
Nec majora cupit, quam quæ natura reponit.
Non lucri cupidus nummis marsupia replet,
Nec molles cumulat tinearum ad pabula vestes.
65 Pascere non pingui procurat fruge caballos,
Nec trepidi tales volvit sub pectore curas,
Ne subitis pereat collecta pecunia flammis,
Aut fracta nummos rapiat fur improbus area.
Vivitur argento sine jara, sine vivitur auro.
70 Nudi nascuntur, nudos quos terra receptat.
Divitibus nigri reserantur flmina Ditia,
Pauperibusque piis coelestia regna patescunt.
Temnere divitias monuit Salvator avaros.
Quisquis amat Christum sequitur vestigia Christi.
D 75 Nam brevis et fragilis morituræ gloria carnis
Quidquid habet, rapidi velox fuga temporis ausert.
Pulchre veridici cecinit vox talia vatis,

nien divisit in duas epist. : unam, nempe acrostichide, ad Hunald. ; alteram, quæ hic incipit, ad Se-thum. Cf. not. col. 296. Edit.

V. 29. Deest hic versus apud Goldastum.

V. 30. Carmine vates. Sie Sirmondus. Goldastus et Canisius, ante magistris.

V. 70. Nudos quos. Goldastus, nudos quoque.

Tempora dinumerans ævi vitæque caducæ,
Qnnia tempus agit, cum tempore cometa tra-
[huncur.
80 Alternant elementa vices, et tempora mutant :
Accipiunt augmenta dies, noctesque vicissim.
Tempora sunt florum, retinet sua tempora messis :
Sic iterum spiso vestitur gramine campus.
Tempora gaudendi, sunt tempora certa dolendi.
85 Tempora sunt vitæ, sunt tristia tempora mortis.
Omnia dat, tollit, minutique volatile tempus.
Ver, ætas, autumnus, hiems, redit annus in
[annum.
Ottania cum redeunt, homini sua non redit ætas.
Hæc sapiens omni semper reminiscitur hora,
90 Atque domum lucis epulis præponit opimis.
Ultimo nunc humili concludam verba precatu ! B
Sis memor ipse mei, versus cum legeris istos :
Tempora sic habeas optate longa senectæ.

II

MONOSTICHA.

Hæc præcepta legat devotus, et implet actu,
Virtutum titulis vitam qui querit honestam,
Vel homines inter cupiat præclarus haberet,
Vel morum meritis coelestia regna mereri,
5 Atque Deo Christo socius sine fine videri.
Implet ipse Dei, qui vult sua vota venire.
Vive Deo filens, Christi præcepta seculis.
Sint tibi divitiae, divinas dogmata legis.
Divitias Domini faciet benedictio claras.
10 Corporis exsuperat vires prudentia mentis.
Omnibus est mundi melior sapientia gazis.
Semper amanda quidem est rerum doctrina bo-
[narum.
Optimus est animus Christi vestitus amore.
Decmonas adversus magna est oratio virtus.
15 Ut moneas charum noli desistere amicum.
Morbi causa mali nimia est quæcumque voluptas.
Tu dare ne cludas palmas, et prendere pandas.
Semper in ore tuo resonent bona verba salutis.
Ne, rogo, vindictam tua mens meditetur amara.
20 Sint tibi pacifici magna dulcedine mores.
Ne tua pœnitentia, caveas, victoria temet.
Fer patris imperium, dum verbis exit in iras.
Quisque dies vita est velut ultimus ecce putandus.
Quod dare non possis noli promittere verbis.
25 Qui prodesse potest, non est fugiendus amicus.
Octenas studeas vitiorum vincere turmas.

V. 80. *Elementa.* Pressime Cani-ius, *alimenta.*
V. 89. *Hæc sap.* Ita lego cum Goldasto. Al.,
Hanc sap.
V. 91. *Ultimo.* Gold. et Bibl. PP. Paris., *ultima.*
Hi tres postremi versus, apud Goldastum et Sirmundum exstantes, nec non in Biblioth. PP. Paris., de-
sunt in edito Canisiano.
V. 9. *Divitiae,* etc. Hic versus repetitur infra vers.
97. Neque hanc in suo codice legit Goldastus, pag. 60,
l. c.
V. 24. *Non possis.* Ms. Leod. apud Goldastum, *non*
cogites.
V. 25. *Qui prod.* Decet hic versus apud Goldastum.
V. 27. *Repleta salutis.* Goldasto præferenda vide-

A Te ferat ad cœlum quadriga repleta salutis.
Lingua suos habeat frenos in corde ligatos.
Vir bonus esse nequit, nisi qui fiet omnibus æquus.
30 Qui scelera abscondit, veniam non forte meretur.
Qui bona desuescit, mox hic consuescit iniqua.
Non tu, queso, jocis laedas nec carmine quemquam.
Sæpius auditu instiueris quam voce fruaris.
Sit servus mentis venter ; sit serva libido.
3 Non perdit pietas quidquid largire videtur.
Non opibus bona fama datur, sed moribus almis.
Fac ne te merito verbis irrideat alter.
Pro misero miserans lacrymas effunde sodali.
Eripe, si valeas, non suggere tela furenti.
40 Scipe nocet puero miseratio blanda magistri.
Ignotum noto nunquam præponas amico.
Omnia que dicunt homines, tu credere noli.
Non sibi quis vivat, Christo sed vivat ubique.
Non tua, sed Christi quæras, qui diligis illum.
45 Non te, non mundum, Christum sed dilige solum.
Cum sepiente loquens perpaucis utere verbis.
Nil oculi prosunt, quibus est mens cœca videudi.
Divitiae opprobrium gemitus est pauperis ingens.
Plurima discant semper sapientia crescit.
50 Judicium restat cunctis certissime factis.
Adveniet Judex cunctis qui justa rependat.
Inclita perpetuam præstat patientia vitam.
Te feritate magis faciet moderatio clarum.
Egregios faciet mentis constantia mores.
55 Consilio facias, rogo, sit tibi quidquid ageandum.
Omnis quippe ætas aliquo sub fasce laborat.
Vera quidem veterum juvenis paradigmata pere.
Felix qui causam loquitur prudentis in aurem.
Tantum verba valent quantum mens sentiat illa.
60 Omnibus est locuples qui rebus abundat honestis.
Non erit antiquo nūvus anteferandus amicus.
Difficile invenies verum fortassis amicun.
Moribus egregiis facias tibi nomen honestum.
Nemo quidem plures habuit quam perdit amicos.
65 Cui prodest, socio qui non prodesse probatur ?
Sola fides fidei dono ditabitur almo.
Levis non animam torquentis cura fatiget.
Res severa quidem semper declarat honeste.
Quid pejus, quam se ut jungat habitator iniquus ?
70 Actibus, aut verbis noli tu assuescere pravis.
Est non esse quidem satius quam vivere prave.
Mens bona thesauros præcellit munere cunctos.
Vitam quippe tuam tota virtute tuere.
Omnia pro vita sunt amittenda tuerenda.

tur lectio ms. Leod. *repleta triumphis.*

V. 29. *Qui fiet omn.* Ms. Leod., qui sit in omnibus.
Sed, judice Gold., non est temere spernendus ar-
chaismus.

V. 35. *Largire vid.* Largio verbum est ex illis, quæ
tam activa quam passiva voce unum atque idem si-
gnificant, ait Priscianus lib. vi. GOLD.

V. 53. *Faciat.* Gold., faciat. Sic et vers. seq.
V. 63. *Perdit.* Ms. S. Galli apud Gold., pendit.
Nihil equidem mutarim.

V. 67. *Torquentis.* Suspiciatur Goldastus legendum
torquendo.

V. 68. *Severa.* Ms. Leod., te rera.

V. 70. *Noli tu.* Legit Gold., nolito.

- 75 Præmeditata quidem levius susurre valebunt.
Quæ subito adveniunt, multo graviora videntur.
Gaudia sunt populi rector pius atque benignus.
Mors aliena monet proprie nos mortis ubique.
Felix alterius cajus documenta flagella.
- 80 Præmia non capiet, ingrato qui bona præstat.
Sit tibi charus homo, ut frater; Deus ut pater
[almus].
Omnis paulatim letho nos applicat hora.
Ante diem mortis nullus laudabilis exstat.
- 85 Quellibet ex fructu proprio cognoscitur arbor.
90 Doctor erit magnus factis qui quod docet implet.
Quod tibi vis fieri, hoc alii præstare mementū.
Pauperibus justis cœlestis gloria restat.
Quod tibi non optes, alii ne feceris ulli.
Æquum pondus habe, teneas et statera justum.
- 95 Non tibi sit modius duplex, nec statera dupla.
Corripe prudentem: reddetur gratia verbis.
Si tu recta facis, ne cures verba malorum.
Uile consilium dominus ne despice servi.
Inter convivas fac sis sermone modestus.
- 100 Cum quid peccaris, castiga te ipse subinde.
Vulnera dum sanas, dolor est medicina doloris.
Divitias Domini faciet benedictio claras.
Æternam tribuit felix clementia vitam.
Uttere quiescens opibus, fuge nomen avari.
- 105 Disce, sed a doctis; indoctos ipse doceto.
Contra verbosos noli contendere verbis.
Sermo datur multis, animi sapientia paucis.
Non leta extollant animum, non tristia frangant.
Proximus esto bonis, si non potes optimus esse.
- 110 Quanto major eris, tanto tu cautior esto.
Cumque alium censes, propriam prior inspic
[vitam].
Plus tua, quam alterius damnabis criminis judex.
Sis bonus atque bonis; Iesus nec læde nocenter.
Qui prodesse potest, non est fugiendus amicus.
- 115 Cum fueris felix, quæ sunt adversa caveto.
Quæ culpare soles, hæc tu ne feceris ipse.
Vita aliena tua tibi sit cathegita vitae.
Ira odium generat, concordia nutrit amorem.
Sit sale jam sophiae sermo tibi conditus omnis.
- 120 Corporis excellit vires sapientia mentis.
Divitias animo injustas attendere noli.

V. 79. *Cujus doc. Gold. legit cum ms. Leod., cui sunt doc.*

V. 86. *Hoc alij. Ms. S. Galli, hoc alio. Quæ lectio Goldastio magis placet. Nec sane desunt exempla quæ alio pro alii perhibent.*

V. 106. *Censes. Gold. causes.*

V. 109. *Qui prod. Hunc versum relatum habes supra vers. 25*

V. 112. *Cathegita. Doctrrix, magistra.*

V. 114. *Conditus. Ilane tibi nullum discriminem inter condere et condire? Gold.*

- A Verbum dulce quidem tibi multiplicabit amicos.
Converti ad Dominum ne tardes tramite recto.
Doctrinis etiam variis non flexilis esto.
- 125 Te via nam Domini teneat armissemma semper.
Justitiae et pacis placeant tibi verba loquendo.
Pax, precor, alma tuo placeat tibi semper in ore.
Semper in ore tuo resonent pia verba salutis.
Rex sapiens populum melius defendit ab hoste.
- 130 Insipliens rector populum disperserit omnem.
Gloria magna quidem regi est sapientia justa.
Injuriasque tuas in fratrem ulciscere noli.
Semper avarus amat niendacia, furia, rapinas.
Sufficiat rerum dederat tibi quod Deus ipse.
- 135 Quid terrenus homo, pulvis et terra superbis?
Principium sceleris proh dira superbia constat.
Sit tibi cura tua, tota virtute, salutis.
Una dies, quales fuerint, ostendit amicos.
Peccasti solus, ignoscere tu tibi noli.
- 140 Quod tacitum cupias, tacito committe sodali.
Invidiam nimio cultu vilare memento.
Invidice maculat famam mala pestis honestam.
Nil sine consilio facias, sic facta probantur.
Qui Domino credit, servat mandata salutis.
- 145 Semper enim sapiens metuit sibi judicis iram.
Instanter facias, sors quæ tibi tradat agenda.
Cum homine injusto nolito manere frequenter.
Nec reddit unda fluens, nostrum nec tempus io
[annis].
Omnia finis edax devastat gaudia mundi.
- 150 Qui pius et clemens, Dominus misericorditer illi.
Infer nullatenus beneficis mente querelas.
Improperes nunquam, deiferis munuscula si qua.
Omnis pertractet primum mens verba loquela.
Corporis auxilium medico permitte fideli.
- 155 Duci poteris, benefac caro tu semper amico.
Sic novus atque novum vinum veterascat amicus.
Rebus in adversis nunquam dimittis amicum.
Semper amicus amat, duratque fidelis amicus.
Alma dies noctem sequitur; sic dona laboreb.
- 160 Tempora dum variant, animus sit semper ho
[nestus].
Consilio mentis quodque imminet ante videto.
Dum tibi vita viget, lacrymis mala crimina purges.
Noli iterare scelus, lacrymis dum diluis illud.
Luxuriis animo noli servire malignis.
- D 165 Qui modica spernit, minuit majora per horas.
Tollitur ex numero sanctorum perfidus ominus.
Oderit insipiens sapientis verba magistri.
Excitat in risus fratres verbosus amicos.
Nil illo pejus, sceleri qui gaudet iniquo.

V. 136. *Constat. Leg. confat.*

V. 153. *Omnis. Aptius et commodius legit omnia*

Gold.

V. 154. *Permitte. Leg. committit.*

V. 157. *Dimitto. Leg. dimitto.*

V. 158. *Fidelis amicus. Legit Canisius, fid. ubique.*

Sed nihil mutandum censem Goldastus: dictum nempe
xat' ἐπανάληψις, eo modo atque illud Juvenalis:

Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia crescit.

V. 174. (Col. seq.) *In ore. Legit more Canisius. Sed*

170 Cui secreta quidem credas cantissime cerne.
Corripe peccantem; noli et dimittere amicum.
Corripere est melius nocturnum quam perdere amicum.
Qui fratri ignoscit, ignoscit Christus et illi.
Observat sapiens sibi tempus in ore loquendi.
175 Insidens loquitur spretum sine tempore verbum.
Multiloquax animam meritis denuad honestis.
Gloria quippe Deum Dominumque est magna
[timere].
Radix est sephiæ Dominum de mente timere.
Aurum flamma probat; homines tentatio justos.
180 Sperate in Domino, et veniet miseratione vobis.
Dilege, qui cuplas coeli bona gaudia, Christum.
Felices faciet natos benedictio patris.
Pauperis et miseri mente ne affligeris unquam.
Diligit Sophia se semper Christus amantem.
185 Ne citus in lingua fueris, nec segnis in actu.
Non erit innocens falsus per famina testis.
Divitias addit Domini benedictio plures.
Jam magnum reddas modico tu munus amico.
Semper amicus amat: amor est pretiosior auro.
190 Dives erit, dure semper qui operatur in agro.
Otia qui sequitur, veniet huic semper egestas.
Omnibus est opibus melior vir mente fidelis.
Exsuperat numerus justorum regna potentiam.
Ecce timens Dominum vivet felicibus annis.
195 Exspectat Letus ecclæstia gaudia justus.
Impius horrendas spectat pro criminis poenas.
Corruit in præcepta, populus rectore nefando.
Præparat aeternam mitis clementia vitam.
Qui bona sectatur, prima bene surgit in hora.
200 Multoram profert sapientis lingua salutem.
Hostibus in bello dominatur dextera fortis.
Serviet et segnis duro sub fasce laborum.
Lingua placata sibi multos acquirit amicos.
Pone tuis verbis vectes serasque loquelis.
205 Qui præcepta Dei metuit, in pace moratur.
Nam bona perpetuam tribuet doctrina salutem.
Diligit hic natum virga qui corrigit illum.

III

AD FEDOLIUM EPISTOLA.

Accipe, queso,	Imbris arva;
Nunc bipedali	Sic tua nostras
Condita versu	15 Missa frequenter
Carminulorum,	Lætificabit
5 Munera parva :	Pagina mentes.
Tuque frequenter	Non ego posco
Mutua nobis	Nunc periturae
Obsequiorum	20 Munera gazæ;
Debita redde.	Non, quod avarus
10 Nam velut æstu	Semper agendo
Plantibus Austris	Congregat, aurum
Arida gaudent	Quod sapientum

lectionem haud sollicitandam putat Goldastus. Vide supra vers. 153.

V. 184. Diligit Sophia. Ms. S. Galli: Diligit en Sophia. Nihil verius. Christus Sophia nunquam non redamat se amantem. Prov. viii, 17: Ego diligentes me diligo. GOLD.

V. 187. Divitias, etc. Vide supra vers. 9.

V. 193. Exsuperat, etc. Ms. Leod.:

A 25 Lumina cœcat,
Et velut ignis

Flamma perurit

Improba corda.

Sepe nefanda

30 Crimina multis

Suggerit auri

Dira cupidus;

E quibus ista

Nunc tibi pauca,

35 Tempore prisco

Gesta retexam.

Exstitit ingens

Causa ma'orum

Aurea pellis.

B 40 Corruit auri

Munere parvo

Coena dearum,

Ac tribus illis

Maxima lis est

45 Orta deabus.

Hinc populavit.

Trojogenarum

Ditia regna

Dorica pubes.

50 Juraque legum

Fasque fidesque

Rumpitur auro.

Impia quippe

Pygmalionis

55 Regis ob aurum

Gesta leguntur.

Sic Polydorum

Hospes avarus

Incitus auro

60 Fraude necavit.

Femina sape

Perdit ob aurum

Casta pudorem.

Non Jovis auri

65 Fluxit in imbre;

Sed quod adulter

Obtulit aurum,

Aureus ille

Fingitur imber.

D 70 Amphiarum

Prodidit auro

Perfida conjunx.

Hectoris heros

Vendidit auro

75 Corpus Achilles.

Et reserari

Munere certo

Exstat numerus justorum regna potenter.

V. 207. Corrigit. Ms. S. Galli, corripit.

V. 59. Aurea pellis. Plurisque aureum vellus.

V. 46. Populavit. Archaismus.

V. 16. Adulter. Edit. Bibl. PP. Lugd., ad inter.

Pessime.

V. 67. Obtulit aurum. In eadem edit. improvide

Nigra feruntur

Limina Ditis.

80 Nunc ego possem

Plura referre,

Ni brevitatis

Causa vetaret.

Hæc tibi, frater

85 Inclyte, parva

Litterularum

Munera mittens,

Suggero vanas

Linquere curas.

90 D-sine, queso,

Nunc animosos

Pascere pingui

Farre caballos,

Lucraque lucris

95 Accumulando,

Desine nummis

Addere nummos.

Ut quid iniquis

Consociaris,

100 Munera quorum

Crebra receptas?

Odit iniqui

Munera Christus.

Hæc sapienti

105 Despicienda,

Qui fugitivæ

Atque caducæ

Cernere debet

Tempora vite.

110 Sufficit autem

Ista loquaci

Nunc cecinisse

Carmina versu.

Nam nova forsitan

115 Esse videtur

Ista legenti

Formula versu.

Sed tamen illa

Trojogenarum

120 Inclyta vates

Nomine Sappho

Versibus istis

Dulce solebat

Edere carmen.

125 Si tibi cura

Forte volenti

Carmina tali

Condere versu,

Semper ut unus

130 Ordine certo

Dactylus istuc	Doctiloquorum	160 Hæc tibi dictatam morbis oppressus acerbis,
Incipiat pes.	Carmina linquens	Corpore quos fragili patior, tristisque senecta
Inde sequenti	Frivola nostra	Nam dum præcipiti labuntur tempora cursu,
Parte trochæus	Suscipe lætus.	Nunc ad Olympiadis ter senos venimus annos.
135 Proximus illi	150 Sic tibi Christus	Omnia prætereunt, fugit irreparabile tempus.
Rite locetur.	Arbiter orbis,	165 Vive, vale lætus, tristisque memento senectæ.
Sepe diabûs	Omnipotentis	
Claudere longis	Unica proles,	
Ultima versus	Dulcia vitæ	
140 Jure licebit.	155 Gaudia reddat :	
Tu modo, frater	Qui sine fine	IN MULIERES.
Alme Fedoli,	Nomine Patris	Omnis mente pius fugiat mortale venenum,
Nectare nobis	Cuncta gubernans	Quod mulieris habet lingua superba male.
Dulcior omni,	Regnat in ævum.	Collatum vitæ destruxit femina cultmen :
145 Floridiora		Femina sed vitæ gaudia longa dedit.

V. 163. *Ter senos.* Alter ms., *ter senæ.*

V

DE VANITATE ET MISERIA VITÆ MORTALIS.

(Biblioth. Petri. Lugd. t. XII.)

1 Mundus iste transit, et	Adhuc illis parantur.	Unde multos plerumque
Quotidie decrescit,	Cæci nequaquam vident	Vides ketos ridere.
Nemo vivens manebit,	Quid post obitum restat	Nam quoscumque videris
Nullus vivus remansit,	Peccatoribus impiis,	Ridere inaniter,
5 Totum humanum genus	40 Quod impetas præstat.	75 Scito in novissimis,
Ortu unitor pari,	Cogitare convenit	Quod flebunt amariter.
Et de simili vita	Te hac cuncta, amice,	Conspice, charissime,
Fine cadit æquali.	Absit tibi amare	Sic esse libidinem,
Deferentibus vitam	Hujus formulam vitæ.	Ut morbum mortiferum
10 Mors incerta surripit :	45 Omnis caro ut fenum	80 Qui vincit dulcedinem
Omnes superbos, vagos,	Flagrans, licet florida,	Noli pronus pergere
Moror mortis corripit.	Sicque ^b quasi flos seni,	Per vias mortalium :
Quod pro Christo largiri	Omnis ejus gloria.	Quam multis evenisse
Nolunt omnes avari	Orto sole arescit	Conspicis naufragium?
15 Importune amittunt;	50 Fenum, et flos desperit;	85 Perge inter laqueos
Post se colligunt ali.	Sic est omnis juventus,	Cum suspensis pedibus
Parvum ipsi viventes	Virtus cum defecerit.	Per quos capti exeteros
Deo dare vix audent :	Pulchritudo hominum	Incautos comperimus.
Morti cuneta relinquent ;	Senescens delabitur.	De terrenis eleva
20 Nihil de ipsa habent.		90 Tui cordis oculos;
Quotidie decrescit	Vultus Christi radius,	Ama amantissimos
Vita præsens, quam amant;	Prae cunctis amabilis,	Angelorum populos.
Indeficiens manebit	Magis est diligendus,	Beata familia
Sibi poena, quam parant,	60 Quem flos carnis fragilis.	Quæ in altis habitat,
25 Lubricum quod labitur	Caveto, filiole,	95 Ubi senex non gemat,
Comantes colligere,	Seminare species,	Neque infans vigilat;
Et hoc, quod se seducit,	Quas mors ingredietur	Ubi laudes Domini
Minus timent credere.	Non parva pernicioes.	Nulla vox retinet :
Dilexerunt tenebras	65 Plerique perpessi sunt	Ubi nunquam esuritur,
30 Tetras magis quam lucem :	Pœnarum incendia,	100 Ubi nunquam sititur;
Imitari contemnunt	Voluntatis lubricæ	Ubi cibo superne
Vitæ Dominum ducem.	Nolentes dispendia.	Plebs colestis pascitur;
Velut in sommis, regnent,	Poculum impissime	Ubi nemo moritur,
Una hora letantur;	70 Noli unquam bibere,	Quia nemo nascitur;
35 Sed æterna tormenta	V. 45. Job xiii.	105 Ubi aula regia
V. 9. Pro differentibus.	47. Psal. ciij.	V. 69. Forte piissime.
15. Ms. mendose inopportune.	48. Ms. est.	79. Forte morsum.
17. Forte parum.	49. Isa. xl; Jac. vii.	80. Pro dulcedine.
23. Forte manet.	55. Illic videntur aliqua deesse.	83. Aliter qua vel?
26. Forte conantur	65. Forte mox.	
33. Lege regnant.		

9 Forte cœlestis pascitur,
In qua male resonans
Nulla vox audita est;
Ubi vita viridis
110 Veraque futura est

V. 106. Forte, ac cœlestis.

Quam nec, mortis, nec mœroris
Metus consumptus est.
Læti letho transacto
Lætum regem videbunt,
115 Cum regnante regnabunt,

V. 111. Al., mors.

Cum gaudente gaudebunt;
Tunc dolor, tunc tardium
Tunc labor delebitur,
Tunc Rex regum, Rex mundus
A mundis videbitur.

V. 112 Al., consumpta.

IN S. COLUMBANI CARMINA GOLDASTI NOTÆ.

PROOEMIUM.

Prisci illi Christiani suorum scriptis Patrum ita erant addicti, ut gentilium libros non modo non contrectarent, sed velut a rebus vetitis sacras manus abstinerent. Ideo ergo monachos existimo in hac institutione barbarissimos factos, quia nihil ex illis unde bonarum litterarum elegantia petitur, vel audiuerunt vel viderunt. Sed Biblia in semi Latinum sermonem conversa, et balbutientes in ignara lingua scriptores; sed streperas Græcorum vernacularumque verborum inflexiones, pace illorum liceat dixisse, primi omnium sapientiam perdiduerunt; quam ut in avita possessione reonorarentur, majorum gentium Patres satagebant. Exstant Basilii et Augustini scripta de legendis gentilium libris; sed frustra: idcirco aliam viam insisterunt, eos scriptores, qui præceptis sapientiae animos hominum componunt, Christiani nominis prescritione commendandis: quod in Seneca legimus, Claudio et Pythagoricis an Stoicis facultatum, quorum D. Hieronymus secundam religioni simillimam Christianæ censet. Alii dicta factaque meliora quæ sententiarum ac proverbiorum facie Christianis obtruderent, promptare laborabent. Cujusmodi proverbiorum vetustissimum Codex penes nos servatur, ex Ovidio, Virgilio, Horatio, Lucretio, Statio, Lucano, Juvenali, Persio, aliis excerptis. Exstitere item alii qui ex veterum dictis, veluti cœmentis et materia, libros suos, tacitis architectum nominibus, exadficarent; tacitis, quippe invisia. Eo in genere Columbanus precluet, cuius farraginem et quodammodo quasi consutum centonem damus. Fraus non impia, ab fine ubi laudatur in quem fraus est: tangit in ea ad Hunaldum epistola: nam prolati Horatii versibus, subjicit:

Hos ego versiculos misi tibi sepe legendos; scilicet invisos fuisse sibi, unde Hunaldus peteret, Horatii libros. Hec vana religio, an verius certius supersticio, præter Britannos, plerasque gentes incesserat; namque illis boni in utraque lingua scriptores et adultis lexitabantur, et pueris in schola proponebantur. Franci, imperator Carolo, ea deum liberari coepérunt, Joannis, Clementis et Alcuini opera atque magisterio. Ab his ex Britannia optimi quique libri advecti importatique: ex poetis, ut rem loquar, Virgilii, Ovidius, Horatius, Juvenalis, Persius, Lucanus, Statius, Nemesianus, Callimachus, Maximianus, alii. De Val. Martiali, an Lupi et Hiocmari evincunt testimonia, merito addubites; cuius, peræque ceterorum, ad imitandum Francis propositum exemplar, majori quod utinam felicitate quam studio: nam quod Patres illi raro ea quam dixi de causa fecerunt, id isti in consuetudinem vertere. Quin solemne quibusdam ab hoc ævo, ut suis versibus adderent semper aliquem ex poeta antiquo, itaque ritimum consicerent. Ejuscemodi lusus dicitur cuidam Raimundo usitatus fuisse, cujus versus circumferuntur. Exemplar vide:

Ut mens se videat posita caligine sumi,
Quis vetat appositio lumen de lumine sumi?
Quod si perfecte uequeo res edere cunctas,
Ut desint vires, tamen est ludenda voluntas.

Nobilior imitatio fuit et magni æstimata, quam apud

A Graecos Eudoxia que Homerum, apud Latinos Proba Faltonia, que Virgilium expressit, instituerunt; Quibus Isidorus adjingit Pomponium quendam, qui inter cetera styli otia Tityrum in Christi honorem composuit, similiter et Æneidas, Etymolog. I. 1. c. 58. De Proba idem de Viris illustr. e. 5; Honorius, c. 45; Siegerbertus c. 52.

IN EPISTOLA AD HUNALDUM.

Vers. 2. Menses colvuntur in annis. Q. 1. et anni, minus recte. In Monost. : Nostrum nec tempus in annis.

3. Labitur in senium. Imitatio veterum. Ovidius vi Fastor. :

Tempora labuntur, tacitisque senescimus annis.
Ansonius Epigramm. : senescimus; effugit ætas.
Fortunatus lib. vii:

B Tempora lapsa volant, fugitivis fallimur horis,
Dicit et in senium lubrica vita viros.

4. Perpetuam l. c. vitam. Æternam, perpetuelle. Lexicon Græco-Lat. : Αἰώνιος sempiternus, æternus, perpetuus, etc. Salomo Constantiensis, Lexico: Perpetuum, perenne, æternum, immortale, sempiternum. Valerianus Cimelensis, de Bono djsc. : ... præjudicium perpetue mortis excludere. Dicitur et perpes, et compertetus, Prudentio, Apotheosi.— Perpetuitas, æternitas, perpetuité. Idem Salomo: Perpetuitas ad angelos vel ad animum pertinet; sempiternitas vero ad Deum. Perpetuare, æternare. Ennius annalibus. lib. ix de Romanis; libertatemque ut perpetua? sint maxime. Arator Hist. apost. lib. i :

Hic est ubi, Roma, catenis perpetuata salus.
Maltherus Vindonicensis in Tobia explicat Columbanum :

Vitam perpetuat, futurum præstat honorem.

C 7. Ardet avaritia cæcaque cupidine. Epist. seq. cæcaque cupidine rerum. Raymundus Asturius libro de hominis Pugna: Ligat omnes caca cupido. Apud Horatium, lib. 1, ep. 4, legitur :

Fervet avaritia miseroque cupidine pectus.

Ubi Glossis cupido pro amore exponitur in perverto Schobingeri Ms.

9. Vilius argenteum est auro. Ex Horatio d. epist. 1, ad Mecenat.

10. Summa quiete nil velle super. Ex Prudentii Psychomachia, super absolute positum. Salomo in Lexico: super interdum, aut nimium, aut satis accipies. Dositheus lib. 1, super pro insuper et amplius.

16. Da veniam dictis. Imitatio Ovidiana: Da veniam vitiis, etc., de Ponto

IN EPIST. AB SETHUM.

2. Dicta Columbani. Monita, παρανοίες. Ad Hunaldum :

D Ut mea dicta tuis admittas auribus, oro.

Lucilius, lib. xxvii :

Cognoscas simul et dictis animum attendas, rem,

Ita hunc versum putavi reponendum, qui vulgo impolitus et δυρτρος circumfertur.